

התוכי הנמלט

אלינה נלגה
איורים מולדובן גאורגה

היה פעם תוכי בשם בובו. הוא היה גאה מאוד בגבו ובנוצותיו האדומים, בצווארו הצהוב ובחזהו הירוק המבריק. הוא האמין שהוא התוכי היפה ביותר בעולם, ויתכן גם כי כך היה באמת.

אנשים צחקו והאכילו אותו כאשר דיבר את שלושת המילים היחידות שידע והן

"מלפפונים, שטויות,

בו-הו-הו". הוא הלך

למסיבות ושעשע את

האורחים וזה גרם לו

להרגיש כמו שחקן גדול.

בנוכחותו איש לא העז

לדבר כי בובו היה

משתק אותו מיד

להנאתם של כל

הנוכחים. לכן גם תוך זמן קצר הוא נעשה ידוע בתעשיית בידור כולה. פעמיים הזמינו אותו אפילו להשתתף בתוכניות טלוויזיה, ויצרן שוקולד אחד פיתח סוג שוקולד מיוחד

עם תמונתו של בובו, "שוקולד בובו". בוודאי כבר טעמתם אותו.

בובו חי, כפי שבוודאי כבר ניחשתם, בכלוב בעל דלת כפולה ויכול היה לטייל בחופשיות בכל הבית, בתנאי שהחלונות היו סגורים. הוא

חי בדירה בקומה

השביעית של

הבית, עם בחור

בשם דני. דני היה

שחקן ורקדן ובעליו

של בובו. בזכותו

של דני בובו למד

את שלושת המילים שלו שהיו... אתם בוודאי זוכרים... מלפפונים, שטויות ובו-הו-הו.

אבל יום אביבי אחד דני שכח לסגור את

הכלוב של בובו ונוסף לכך השאיר את חלון

המטבח פתוח למחצה. לכן בובו עלה על אדן

החלון ומשם הביט על העיר הפרושה למרחק.

מהקומה השביעית של הבניין אפשר לראות

את העיר כולה ואפילו את השדות סביבה,

והגבעות שנמשכות עד היער הירוק, שם גר

לראות טוב מאוד ביום, אפילו טוב יותר מאשר חתולים אחרים רואים בלילה. ישנם חתולים כאלה.

פדרו החליט לעקוב אחרי בובו. תוך סקרנות כמובן, ללא כל כוונה אחרת! הוא קפץ ממרפסת למרפסת אחרי בובו עד ששניהם הגיעו לרחוב. בובו הלך לאורך השדרה, בין

רגלי האנשים שטיילו שם, קנו בחנויות או רק הביטו בחלונות, הראווה, השגיח שלא ידרכו עליו,

נקר מדי פעם בגרעיני שומשום שנפלו מלחמניות, בלע כמה סוכריות ממחלקת הממתקים של החנות הגדולה ואז קפץ על חופת בד שמעל דלת החנות ומשם על הדקל המלאכותי שליד המזרקה.

בוק הארנב הקטן, סלבדור הסנאי, הנקר האפור ועוד ידידיו של בובו.

בובו הביט בשמיים בהירים, ביער הירוק ואחר כך ברחוב למטה, והרגיש קצת סחרחורת. זה לא טוב ולא בטוח להביט

מהגובה על רחובות

שבהן נוסעות מכוניות ומסתובבים אנשים על המדרכות. בובו החזיק את שולי האדן ואז,

מתוך סחרחורת קפץ לעולם שהשתרע

למטה. אך מאחר שלא ידע לעוף הוא תפס את מסגרות החלונות

בטפריו ובמקורו החזק,

בו נהג לפצח אגוזים ובוטנים שקיבל מהאווהדים שלו.

לא רחוק משם, על מרפסת של קומה השביעית התחמם בשמש החתול פדרו. היה זה חתול בעל עיניים ירוקות, שיכול היה

שלושת המילים שלו "מלפפונים! שטויות!
בו-הו-הו!"

אנשים צחקו בי חשבו שזה רק משחק. רק
ילדים יכולים להבין שבובו היה בסכנה,
למרות שהוא קיווה שמכבי האש של
הטלוויזיה יצילו אותו, כפי שתמיד קורה
לכוכבי הסרטים.

אך לא כך היה.
כשבובו עלה
יותר ויותר גבוה
פדרו החתול
התקרב אליו כל
פעם יותר ויותר,
וליקק כבר
מראש את

שפתיו. והאנשים למטה דיברו ביניהם וצחקו.
רק הילדה הקטנה הושיטה אליו את ידה
וקראה "עוף תוכי קטן, עוף!"
לפעמים אנו זקוקים רק לעצה, לעידוד או
למישהו שמאמין בנו, למרות שאף פעם לא
עשינו את הדבר שמצפים מאתנו, ובעצמנו לא

הוא הביט על בבואתו בשמשות הצבעוניות
של החנויות ואחר כך החליט לחזור הביתה.

אבל אז ראתה אותו
ילדה בעלת כובע
כחול מצחיק ואמרה
"ראו-נא, תוכי!"
ובובו ענה בדרך
היחידה שידע
"שטויות!"
"מה אתה מחפש
כאן, תוכי קטן?"
"מלפפונים!"
"ומה שמך?"

"בו-הו-הו."
אנשים ששמעו אותו התחילו לצחוק והתכנסו
סביב הדקל המלאכותי, ומהצד הופיע ראשו
של פדרו. אתם זוכרים שהוא עקב אחרי
בובו?
בובו נבהל והתחיל לעלות גבוה יותר על
הדקל ופדרו טיפס אחריו. ותוך כדי העלייה
על הדקל קרא בובו המבוהל כל הזמן את

יודעים שנוכל לעשות זאת. בדיוק כמו בובו. הוא לא ידע שהוא יכול לעוף. אך כששמע את קול הילדה הבוטחת בו, אמר לעצמו שינסה זאת והוא קפץ אליה, פרש את כנפיו והניע אותן מספר פעמים, עף באוויר והתיישב על כתפה של הילדה להנאת כל הנוכחים. ובדיוק בזמן, כי דני, השחקן שבובו גר אתו, התחיל כבר לדאוג ולחפש אותו. אבל לבובו הייתה כבר ידידה חדשה. וכשדני רצה לקחת אותו הביתה בובו ענה "מלפפונים!" בצורה די גסה. ולדני לא הייתה ברירה אלא להשאיר את בובו עם הידידה החדשה שעזרה לו לעוף. ומה עם פדרו? טוב, הוא נשאר על הדקל ורק ילל בכעס, כי בובו קרא לכוונו פעמים רבות "בו-הו-הו!" כדי שפדרו יבין ולא יתפרע שוב בעקבות התוכי הבורח.